

Arrest

nr. 58 229 van 21 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, M. S. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 21/12/1972 te Yerevan geboren. In januari 2009 trouwde u officieel met M. A. (...) (OV 6.505.257), u was reeds sedert 1996 traditioneel met hem getrouwd. Op 09/09/2009 vertrok u met uw gezin met het vliegtuig vanuit Yervan, via Letland, naar België waar u dezelfde dag aankwam. U vroeg er samen met uw echtgenoot op 09/09/2009 asiel aan. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal op deze van uw man baseert.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot M. A. (...) en verklaarde dat uw vervolgingsproblemen met deze van uw

echtgenoot samenvallen (CGVS p.2-3). In het kader van de asielprocedure van uw man werd een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming genomen. Bijgevolg kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten werden reeds bij uw man besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot, M. A., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 63 358. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 5 november 2010.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 58 228 van 21 maart 2011 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan M. A. Het arrest genomen in hoofde van verzoeksters echtgenoot luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, M. A. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 03/08/1964 geboren te Yeraskhahum. In januari 2009 trouwde u officieel met M. S. (...) (OV 6.505.257), u was reeds sedert 1996 traditioneel met haar getrouwd. Op 23/03/2009 kwam een oud-collega die u al 10 jaar niet meer gezien of gehoord had u om een gunst vragen. Aangezien hij zijn badge vergeten was, vroeg hij u om een pakketje aan een persoon met de naam B. (...) in sectie 6 door te geven. Dit was in opdracht van V. (...) die toen ook aanwezig was. Omwille van het feit dat jullie vroeger nauw samen gewerkt hadden en hij u zei dat het medicijnen voor Rusland waren, maakte u er geen probleem van dit voor L. (...) te doen. Enkele dagen later vernam u dat B. (...) gearresteerd was en dat L. (...) al jaren niet meer op de luchthaven werkt. Op 10/04/2009 zag u V. (...) voor een tweede maal terug waarbij u terug gevraagd werd om een pakje af te leveren aan iemand. Aangezien u nu het vermoeden had dat het niet om medicijnen maar om drugs ging wenste u hier niets meer mee te maken hebben. Niettemin werd u door V. (...) onder druk gezet die u zei dat u niet kon weigeren aangezien B. (...) uw naam niet aan de politie verteld had. Daarnaast kwam u ook te weten dat V. (...) deel uitmaakte van de criminele politie. Enkele dagen later zag u V. (...) terug in het gezelschap van 3 anderen waarbij u wederom onder druk werd gezet en daarbij geslagen werd. U bleef echter weigeren. Eind mei was u samen met uw vrouw onderweg naar het ziekenhuis toen een auto jullie de pas afsneed. U stapte uit en zag V. (...) in het gezelschap van 3 anderen. Er ontstond een woordenwisseling en al vlug werd u meermaals geslagen. Uw vrouw, die tot dan toe niets van uw problemen wist, stapte uit om hen te doen stoppen. Ze werd echter geduwd en viel op haar knie waardoor deze gebroken was. U ging vervolgens naar een kennis die bij de politie werkte. Deze wilde er echter niets mee te maken hebben. Eind juli 2009 stond V. (...) u terug met enkelen op te wachten, ditmaal aan de ingang van uw werkstation. Ze hadden een pakje bij en zeiden dat u dit moest doorgeven aan iemand in sectie 6. V. (...) stelde dat u geen keuze had omdat uw zoon in hun handen was. Daarop belde u naar uw vrouw om haar te vragen waar jullie zoon was. Ze antwoordde dat hij buiten met kameraden aan het spelen was. Toen bleek dat hij daar niet meer was, overhandigde u voor de tweede maal een pakje aan iemand in sectie 6. Nadat u dit gedaan had, werd uw zoon terug vrijgelaten. De volgende dag besloot u met uw gezin naar een tante in Yerevan te gaan om daar in afwachting van jullie vlucht onder te duiken. Op 09/09/2009 vertrok u met het vliegtuig vanuit Yervan, via Letland, naar België waar u dezelfde dag aankwam. U vroeg er samen met uw vrouw op 09/09/2009 asiel aan. Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag legden jullie volgende documenten voor: een medisch attest van uw vrouw, een kopie van uw paspoort, uw militair boekje, uw geboorteakte, uw

rijbewijs, het militaire boekje van uw vrouw, de geboorteakte van uw vrouw, een kopie van het paspoort van uw vrouw, een kopie van het paspoort van jullie 3 kinderen H. (...), G. (...) en V. (...), de geboorteaktes van H. (...), G. (...) en V. (...), een huwelijksakte, en een badge van uw werk.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen verband houden met één van de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie. U verklaarde namelijk (CGVS p. 6-8) vervolging te vrezen van een bende onder leiding van V. (...) die tot de politie behoorde. U was werkzaam op de luchthaven van Erevan en werd door deze bende onder druk gezet om verboden goederen, u denkt heroïne, te leveren. U haalt in uw asielaanvraag geen feiten aan die getuigen van een vervolging omwille van uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat u zou behoren tot een bepaalde sociale groep. Aldus ressorteren de door u aangehaalde problemen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven was u niet in staat uw asielmotieven op een geloofwaardige manier naar voor te brengen. Niettegenstaande B. (...) en V. (...) een centrale rol in uw relaas spelen, weet u onaannemelijk weinig over hen. U had gehoord dat B. (...) opgepakt werd, maar wist niet van wat hij beschuldigd werd/wordt, noch of hij er al voor veroordeeld is (CGVS p.7,14). Voorts had u er geen idee van of V. (...), L. (...) of de laatste aan wie u het pakje overhandigde erna nog in de problemen gekomen zijn. U wist zelfs niet of één van hen ooit gearresteerd is geweest (CGVS p.13). Vanuit een dergelijke mate van onwetendheid is het onaannemelijk dat u geen enkele inspanning heeft gedaan om meer te weten te komen over deze essentiële zaken die onder meer bepalend zijn om de actualiteit van uw vrees te kunnen inschatten. Zo heeft u geen enkele stap ondernomen om te weten te komen van wat B. (...) beschuldigd werd (CGVS p.7). Dit ondanks het feit dat u gesproken had met een kennis die bij de politie werkte. Toen u gevraagd werd waarom u hem niet liet uitzoeken of B. (...) opgepakt werd, antwoordde u simpelweg dat u daar niet aan had gedacht (CGVS p.12). Voorts verklaarde u bij niemand nagevraagd te hebben of V. (...), L. (...) of de man aan wie u de tweede maal het pakje gaf erna nog problemen hebben gekend (CGVS p.13). Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en op een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met de aangehaalde vrees wat bijgevolg ernstig afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofde geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Het kopie van uw paspoort, uw militair boekje, uw geboorteakte, uw rijbewijs, het militaire boekje van uw vrouw, de geboorteakte van uw vrouw, het kopie van het paspoort van uw vrouw, de kopieën van het paspoort van jullie 3 kinderen H. (...), G. (...) en V. (...), de geboorteaktes van H. (...), G. (...) en V. (...) en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens en geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven. Het medisch attest bevat enkel informatie over de diagnose en de behandeling, maar zegt niets over de oorzaak van de vastgestelde diagnose. De badge van uw werk bevestigt dat u als technicien tewerkgesteld werd, maar is niet van die aard dat het de vervolgingsproblemen aantoont die u op/via uw werk kreeg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verwijst in een enig middel naar de artikelen 3 EVRM en 10 van het EG-Verdrag en naar het zorgvuldigheidsbeginsel. Verder herhaalt verzoeker op summere wijze het door hem voorgehouden asielaanvraag en betoogt hij dat het feit dat hij niet wist om welke reden B. werd opgepakt en of V. nadien in de problemen is gekomen er niet toe doet.

2.2.1. Waar verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot een loutere weergave van de inhoud van de artikelen 3 EVRM en 10 van het EG-Verdrag en betreffende het zorgvuldigheidsbeginsel tot een verwoording van de stelling dat het beginsel van de evenwichtigheid doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen stelt de Raad vast dat hij niet aanvoert op welke manier voormelde verdragsbepalingen en het zorgvuldigheidsbeginsel zouden zijn geschonden, terwijl vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoeker zich zelfs niet de moeite

getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing deze verdragsbepalingen en het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Waar verzoeker op summere wijze het door hem voorgehouden asielrelaas herhaalt wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker met voormeld summere herhaling in gebreke blijft.

2.2.3. Verzoekers louter plegen te stellen dat het er niet toe doet dat hij niet wist om welke reden B. werd opgepakt en of V. nadien in de problemen is gekomen weerlegt op generlei wijze de motivering van verwerende partij betreffende de door verzoeker geëtalende desinteresse.

2.2.4. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.”

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT